

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 17
Rugăciunea lui Isus

1 După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer și a zis : ...

21 Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine ; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

22 Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una—

23 Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.

24 Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu ; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

25 Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut ; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.

26 Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei.”

CAPITOLUL 18
Prinderea lui Isus

1 După ce a rostit aceste vorbe, Isus a plecat cu ucenicii Săi dincolo de pâraul Chedron,

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Lui.

2 Iuda, vânzătorul, știa și el locul acela, pentru că Isus de multe ori Se adunase acolo cu ucenicii Lui.

3 Iuda deci a luat ceata ostașilor și pe aprozii trimiși de preoții cei mai de seamă și de farisei și a venit acolo cu felinare, cu făclii și cu arme.

4 Isus, care știa tot ce avea să I se întâmple, a mers spre ei și le-a zis : „Pe cine căutați ?”

5 Ei I-au răspuns : „Pe Isus din Nazaret !” Isus le-a zis : „Eu sunt !” Iuda, vânzătorul, era și el cu ei. 6 Când le-a zis Isus : „Eu sunt”, ei s-au dat înapoi și au căzut jos la pământ.

7 El i-a întrebat din nou : „Pe cine căutați ?”

„Pe Isus din Nazaret”, I-au zis ei.

8 Isus a răspuns : „V-am spus că Eu sunt. Deci dacă Mă căutați pe Mine, lăsați pe aceștia să se ducă.”

9 A zis lucrul acesta ca să se împlinescă vorba pe care o spusese : „N-am pierdut pe niciunul din aceia pe care Mi i-ai dat.”

10 Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Robul acela se numea Malhu.

11 Isus a zis lui Petru : „Bagă-ți sabia în teacă. Nu voi bea paharul pe care Mi l-a dat Tatăl să-l beau ?”

Isus înaintea lui Ana și Caiafa

12 Ceata ostașilor, căpitanul lor și aprozii iudeilor au prins deci pe Isus și L-au legat.

13 L-au dus întâi la Ana ; căci el era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela ...

[Continuarea în numărul viitor]

Nr. 218 / Duminică 6 Mai 2018 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 10 MAI 2018

- Editorial
- Cum te porți cu binefăcătorul tău ?
- De la Capitoliu la stânca Tarpeiană...
- Proverbe despre îngâmfare
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Superlativele în familie
- Versetul de aur al Bibliei

„Cei răi trag sabia și își încordează arcul, ca să doboare pe cel nenorocit și sarac, ca să înjunghie pe cei cu inima neprihănită. Domnul râde de cel rău, căci vede că-i vine și lui ziua”.

PSALMUL 37 : 14

Editorial. Ce mare este Dumnezeu – ce mic este omul (II)

Sursa foto : <http://save.btsa.co>

Când o mamă plânge după inima înstrăinată a fiului ei, cum s-a întâmplat de curând, fiu care se grăbește la nefericirea lui pe căile păcatului și ale încăpățânării – care inventator are cheia pentru inima acestui fiu și cine cunoaște o cale pentru a-i înfrânge împotrivirea îndărătnică în fața lacrimilor și a dragostei sincere a mamei lui ?

Toată bunătatea, toată îngăduința, plătirea tuturor datoriilor, toate darurile, scrisorile, rugămintele, îndemmurile, avertismentele – totul a rămas zadarnic.

Mai știi tu o cale ? Omul nu cunoaște nici una, dar Dumnezeu cunoaște. Întoarce-te la Acela care pune în mișcare puteri și țării cerești ca răspuns la rugăciunea credinței. Crede-L capabil de a avea căi și rezultate mult peste toate performanțele tehnicienilor și ale inventatorilor.

Cinci ani nu și-a văzut această mamă fiul ușuratic și el nici măcar n-a scris; ea a aflat numai din când în când câte ceva despre el, pe căi ocolite. Dar ea și-a găsit adăpost la Dumnezeu, în rugăciunea credinței și Dumnezeu a răspuns.

Fiul a venit de foarte departe. S-a petrecut ceea ce mama n-a îndrăznit să spere: fiul a mers cu ea ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Primul lucru pe care l-a auzit a fost că inima omului este o fortăreață care trebuie să capituleze în fața harului Mântuitorului care caută, să se predea fără condiții.

Și s-a întâmplat. O zi după aceea acest fiu zăcea în genunchi în fața Mântuitorului prezent, Isus Hristos, cu rugăciunea : *Doamne Isuse, vreau, salvează-mă !*

Ingeniozitatea omenească și inventivitatea omenească pot construi căi ferate până la piscul acoperit cu zăpadă al celor mai înalți munți. Dacă drumul pare închis de ghețar și de meleaguri acoperite de zăpadă, se construiește în interiorul stâncilor un tunel, prin care călătorii ajung sigur în vârf, în ciuda zăpezii, a gheții și a furtunii.

Balonul cu aer îi poartă pe cercetătorii îndrăzneți mai sus de Mont Blanc și Jungfrau – de curând a fost atinsă înălțimea de 6000 de metri. Acolo sus se observă și se stabilesc temperatura, densitatea aerului și curentul atmosferic.

Dar același om care poate face lucrurile acestea, nu știe să găsească drumul spre cer. El stă încurcat, deznădăjduit la poarta veșniciei ; își vede viața expirată – ceea ce a

câștigat, a inventat, a construit se afundă fără valoare în prăpastia vremelniceii, în fața ochilor lui care se închid.

Ai tu o nădejde ? Cunoști tu o salvare, o cale spre viața veșnică în fața morții ? Această cale n-a putut s-o găsească nici un om – dar Dumnezeu a găsit-o.

Fiul lui Dumnezeu a venit din ceruri, a suferit și a murit pe crucea de pe Golgota pentru păcătoșii vinovați, înstrăinați de Dumnezeu, ca neamul nostru fără nădejde și pierdut să găsească drumul spre casa Tatălui, a lui Dumnezeu. **Isus îi strigă păcătosului răătăcit :**

„Eu sunt calea, adevărul și viața ; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine”. (Ioan 14 : 6). Oricât de multe lucruri ai realizat și oricât de mari lucruri ai făcut – nu poți să aduci liniște conștiinței tale, nu poți să găsești pacea cu Dumnezeu, nu poți să obții o nădejde indestructibilă – dar Dumnezeu în dragostea Sa minunată vrea să-ți dăruiască aceste bunătăți adevărate, indestructibile, din har.

El vrea să repare paguba păcatului tău, să rupă lanțurile păcatului tău, să ia povara de pe conștiința ta. Deschide-ți, crezând, inima pentru Isus, Fiul lui Dumnezeu, încredințează-I toată viața ta și atunci El te va purta în mâinile atotputernice de har prin viața pământească până în slava lui Dumnezeu.

Firește că omul poate face un lucru : poate să răspundă dragostei lui Dumnezeu printr-un : Nu vreau să mă las salvat ! El poate trece cu inimă nepăsătoare pe lângă crucea de pe Golgota.

Și tu poți lucrul acesta, dar lasă-mă să te rog : nu-l face, ci încredințează-te în smerenie minunatului Mântuitor, care vrea să facă din tine un copil fericit, smerit al lui Dumnezeu. Aproape nici un cuvânt al Bibliei nu este așa de important pentru generația actuală ca acesta : „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har.” ... Mulți credincioși erau adunați într-o seară pentru rugăciune, în B. Harul lui Dumnezeu a fost chemat cu seriozitate, ca să descopere în acest oraș slava Evangheliei pentru păcătoșii pierduți. Dumnezeu a ascultat și aceste rugăciuni într-un mod uimitor, astfel că în vremea aceea sute de oameni găseau acolo pacea cu Dumnezeu.

Dar în acea oră de rugăciune a serii s-a iscat un deranj prin aceea că un bărbat străin, arătând devastat, care era evident băut, și-a ridicat dintr-odată glasul pentru a rosti cu vorbe confuze o rugăciune care era mai mult o mărturie a dezordinii lui lăuntrice și a înstrăinării lui de Dumnezeu, decât o rugăciune.

Toți cei prezenți au fost surprinși neplăcut. Dar cine îl cunoștea pe acest bărbat trebuia să se simtă și mai afectat, căci era un om scandalagiu, dedat băuturii.

Nevasta și copiii lui au trebuit să petreacă multe nopți pe trepte, pentru că tatăl beat îi maltrata grav. Chiar în după-amiaza aceleași zile, soția acestui bețiv îi declarase unui învățător care a vizitat-o, că nu mai putea să suporte situația cu băratul ei, căci o maltratase grav și a vrut s-o arunce pe fereastră.

În seara aceea el băuse întâi o jumătate de litru de țuică pentru a-și face curaj să meargă în acea adunare, unde și-a ridicat glasul băut pentru rugăciune. Dar Dumnezeu a vorbit în acea seara prin Cuvântul Lui și prin Duhul Lui așa de puternic acestui om haotic, încât acesta, după întoarcerea sa acasă a cerut iertare soției lui și s-a predat Domnului în rugăciune.

Era puțin înainte de miezul nopții. În dimineața următoare acest bărbat a găsit pace deplină cu Dumnezeu și a devenit acum un mărturisitor sincer al marelui său Mântuitor.

[Preluat din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV -1909-1910]

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

272. Recunoștința

Un vapor se opri odată pe țărmul Africei. Un marinar fu trimis să caute lemne prin împrejurime.

Marinarul deodată se văzu în fața unei leoaice, care însă nu l-a atacat, ci s-a așezat la picioarele lui și privea spre vârful unui arbore, ca și cum ar cere ajutorul marinarului.

Acesta privind și el în acea direcție, văzu cu mirare că un pavian ținea în brațe doi pui de leu, răpiți de la leoaică.

Marinarul a tăiat arborele cu secura, ceea ce făcu să cadă pomul iar pavianul căzu la pământ. Leoaica îl sfășie într-o clipă.

Marinarul se temu că și el va fi sfârcat, dar în loc de aceasta, a lins mâinile marinarului în semn de mulțumire, și-a luat puii și s-a dus !

Așa se poartă oare și oamenii față de binefăcătorii lor ? Cum ne purtăm față de Biserica, față de oamenii mari, cari și-au pus înțelepciunea și munca în serviciul țării ? ...

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

**• De la Capitoliu la stâncă Tarpeiană nu-
decât un pas !** Capitoliul este una dintre cele șapte coline ale Romei ; și anume, cea situată chiar în centrul ei. De aceea, vechii romani au ridicat pe vârful Capitoliului un templu, închinat lui Jupiter, unde erau conduși cu mare pompă triumfătorii cu lauri.

Astfel Capitoliul a devenit cu timpul un simbol poetic pentru biruința cea mare, gloria sublimă, cununa de aur.

Dar în spatele Capitoliului, pe panta lui abruptă, era o râpă adâncă, de pe marginea căreia erau zvârliți, spre a fi uciși, trădătorii, conspiratorii, criminalii. Aproximarea aceasta între locul unde atingeai culmea gloriei și locul unde te prăbușeai, acoperit de cel mai profund oprobriu, a dat naștere expresiei de mai sus care în chip plastic arată că un singur pas greșit te poate duce la consecințe rele ...

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 8. Superlativele în familie

Îndată ce tânărul risipitor și-a amintit că în casa tatălui său este întotdeauna "pâine la discreție", el descoperi că "grozavele restricții religioase" nu erau tocmai așa de rele cum a fost îndemnat să creadă.

El începu să simtă că există o relație strânsă între restricțiile curate și binecuvântările abundente. Atunci când a părăsit căminul, nematuritatea sa a fost evidențiată prin atitudinea sa de "Dă-mi".

Acum când s-a întors căit, imperativul "Dă-mi" lipsea, era înlocuit cu umilinta : "Fă-mă un servitor".

[Va continua]

Proverbe armenesti despre înfumurare

• Nici n-a ajuns găină și face ouă. • Abia s-a ridicat pe picioare și vrea să alerge în trap. • A ieșit din ou și nu-i plac ouăle. • Șoarecele vrea și el să rumege. • Trage un pui de somn și are visuri de mărire. • Câinele stă la umbra căpiței și se laudă că el dă umbră mare. • Pe coama acoperișului, cocoșul se miră că nu se dărmă casa sub picioarele lui. • N-are-n casă drob de sare, iese țanțos la plimbare. • I-au zis pisicii că murdăria ei e leac, a-ngropat-o și mai adânc. • Nu vede bărna din ochiul și vede paiul din ochiul altuia. • Stă în sat și latră la oraș. • Măgarul laudat se-mpotmolește în noroi. • Când stai jos, nu vorbi de sus. • Nu știe să croiască, dar nu lasă foarfeca din mână. • Cu nasul în vânt, suflă în nori. • Nimeni nu spune că zerul lui e acru. • Cămila nu-și vede cocoșa. • Fudulul, când trece pe drum, zguduie pământul. • Urciorul gol dă răsunet mare. • Vulpea fudulă cade cu două picioare în capcană. • Cu vorbe mari, nu fierbi pilaful ; îți trebuie unt și orez. • Stâncă, oricât de înaltă ar fi, într-o bună zi tot trece un drum peste ea. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat :** „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus :** „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) **„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”**